

Woede

Er was eens een klein jongetje die altijd snel boos werd. Zijn vader gaf hem een zak met spijkers en vertelde hem dat elke keer dat hij boos werd, hij een spijker in de achterkant van de schutting moest hameren.

De eerste dag had de jongen 37 spijkers de schutting in geslagen. Een paar weken daarna, had hij geleerd om zijn woede te beheersen, het aantal spijkers dat hij dagelijks de schutting in hamerde werd langzaam minder.

Hij ontdekte dat het makkelijker was om zichzelf te beheersen dan om al die spijkers in de schutting te slaan.

Uiteindelijk kwam de dag waarin hij helemaal niet meer boos werd. Hij vertelde het zijn vader en zijn vader stelde zijn zoon voor om nu voor elke dag waarin het hem lukte om niet meer boos te worden, één nagel uit de schutting te trekken.

De dagen gingen voorbij en op een gegeven moment kon de jongen eindelijk aan zijn vader vertellen dat alle spijkers weg waren. De vader pakte zijn zoon bij zijn hand en nam hem mee naar de schutting. Hij zei: *"Dat heb je heel goed gedaan mijn jongen, maar kijk eens naar al die gaten in de schutting. De schutting zal nooit meer hetzelfde zijn. Als je in woede dingen gaat zeggen of doen, zal dat littekens achterlaten net als op de schutting."*